HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

העושה לולב. בערב יום טוב: **לעצמו.** ולא לאחרים: **לאן נומן גיס המקדש.** מברכין עליו במקדש כל שבעה דמלאורייתא היא כרבי יוחנן דתני טעמא דלולב: **כל זמן שמניחן.** ופשיטא מולגן ומניחן מאה פעמים ביום. וגבי סוכה נמי מע"ג דלא מפסקי בלילות מימים וכתד יומא מריכא הוא מברכין עליה בכל יום דהוא דומיא דחולך ומניח: **תלת שחרית.** וכסוכה נמי כיון דכתד יומא הוא סגי בברכה של יום לעצמן: **דלא עדיד כשמעתיה.** תלת כל זמן דמנח תפילין מברך: **כי גרסינן ואתן נמי כרבי עבדינן ומברכינן כל שבעה.** ומע"ג דכתד יומא הוא. ובלולב נמי כל שבעה ומע"ג דמדרבנן מברכינן עליה כי היכי דמברכינן בגר תנוכה וכמגילה דרבנן דקס ליה כד ושמואל כתד שיטתא בלולב ורבין נמי משמיה דר' יוחנן אמר לולב שבעה: **דמשמשי בהו.** דקיימא לן חייב אדם למשמש בתפילין כל שעה ק"ו מלין בפ"ק דיומא (דף ז:): **מצות לולב שבעה.** לברכה: **יום ראשון מצות לולב.** לחורייתא ועיקר ושביעי לברכה: **מכאן ואילך מצות וקניס.** רבן יוחנן בן זכאי וסיעתו ורבנן לא בעיא לברכה: **ואף כד סבר לה כל שבעה.** בעי ברכה למצות לולב ואף על גב דמדרבנן הוא בעי ברכה: **דתמר כ.** גבי תנוכה דמדרבנן היא ובעי ברכה הכא נמי לא גמיר: **הרואה גר חנוכה.** קאי על שלא הלליק בביתו ועובר ברשות הרבים ורואה לוחה בפתחי ישראל שמצוה להניח בפתח לילך לדרך על (ו) הרשמועה: **מכאן שאיס.** שהחיינו ושעשה נסים שאין על הרואה לברך להדליק הגר: **מכאן ואילך.** זמן ליכא: **המדליק מברך.** להדליק גר ושעשה נסים: **והרואה.** שעשה נסים לחודיה: **ויכין לונו.** הוליל והוא מדבריהם: **מפני לה בהדיא.** להא דכד גבי לולב ולא שמע לה מכללא דגר תנוכה: **מכאן שאיס.** ליכא בסוכה וזמן: **מלוס הרבה.** ליטול לולב ליכא בסוכה להניח תפילין להמעטף בציצית: **על המלוס.** ויש ידי כולן: **כל יום ויום מעין ברכותיו.** של שבת מעין של שבת של חול מעין של חול של יו"ט מעין של יו"ט המשולש:

מחזיק

העושה סוכה לעצמו. דווקא נקט לעצמו אבל לאחר לא מברך מידי דהוי תנא דסבר דאין מברך לעשות כדלקיקין פ' התכלת (מנחות דף מב. ושם:) ואיכא תנא דתני בירושלמי בפרק הרואה עשאה לעצמו מברך לעשות סוכה עשאה לאחר מברך [א] לעשות סוכה ו [לעמן]:

העושה סוכה לעצמו מברך שהחיינו. צריך לפרש טעם מאי שנא דיש מצות שאין תקינו לברך שהחיינו ויש מצות שלא תקינו בעשייתם סוכה ולולב תקינו כדשאכחן הכא ובעשייתם ציצית ותפילין לא תקינו כדמוכח פרק התכלת (ג"ז סו) דמפרש ר' יוחנן מאי מברך מתפילין של יד ותפילין של ראש ואילו לעשות תפילין לא מברך מדלא חשיב להו וכמו כן יש לדקדק דשהחיינו נמי לא מברך מדלא חשיב לה וכן לפדיון הבן מברך שהחיינו כדלעיל בסוף פרק ערבי פסחים (פסחים דף קכ"ג:) ואילו אמילה לא מברך מדלא חשיב בפ' התכלת (מנחות שם) ובסוף ר"ש דמילה (שבת דף קלו:) בהדי ברכות של מילה וכן לקריאת מגילה מברך שהחיינו כדלעיל בריש הקורא את המגילה עומד (מגילה דף כ"ג:) ואילו לקריאת הלל לא מברך ונראה דמצוה שיש עליה שמחה תקנו שהחיינו ולזמרין בהרואה (ברכות דף נד.) דמברך על כלים חדשים כתב רש"י גליון לא שמעינן עלה דמסקינן בפרק בכל מערבין עלה דמסקינן דברי הכל מברכין שהחיינו (עירובין ד' מ:) **דבעינן מידי דלאתי מזמן לזמן** וקשה מפדיון הבן(ז): **נכנס לישב בה מברך לישב בסוכה.** מדלא קאמר מדבר שאיס כדקתני סיפא דעשויה ועומדת ואין יכול לחדש בה דבר משמע דנפיק אפילו בדיעבד דעשויה שהחיינו ותימה ותיפוק ליה דמדבר משום יו"ט כמו שמברכין ליום טוב לפסח ועצרת וכל שאר ימים טובים ושמא כיון דסוכה מחמת מצה קתני כשבת הוא דזמן דילה טע"פ שביבך בחול פטור הוא אף בחג דזמן כי קא אתי מחמת מועד קאתי אפילו אלא יום טוב כדאמר לקמן (דף מז:) אלא לא בריך אלידע מברך למחר או ליומא אוחרא:

דבל אימת דמשמשי מברבי. דמלוה למשמש בהן אלא יסיח דעתו דנפרק קמא דיומא (ד' ז:) ילפינן מלך ומה לך שאין שאר בו אלא מזכה אחת ואלא מתפרש מאי הוא מברך אם מברכין לשמור את תוקיו כמו שמברכין בתר דמסלקין תפלתו או להניח כמו שמברכין בשעת הנחה כדלעיל דהכא דהקומן רבה (מנחות דף נ:. ושם) דהכא הרי מונחין ועומדין ומסתברא דמברכין לשמור תוקיו כמו דמברכין לשמור בתר דמסלקין תפלתו כדלעיל פרק בא סימן (נדה דף נא.):

הרואה נר של חנוכה צריך לברך. בשאר מצות כגון אלולב וסוכה לא תקינו לברך לרואה אלא גבי נר חנוכה משום תגיזות הנס וגם משום שיש כמה בני אדם שאין להם בתים ואין בידם לקיים המצוה ואעפ שיש להם מיקצי ליה מזוזה ועוד יש לפרש לעין שיך לתקן לרואה ברכה שאין העושה מברך:

מתרגם

ל א מיי' פי"ח מהלכות ברכות הל' ט ופ"ו מהלכות לולב הלכה ו סמג עשין כז ועשין מד טוש"ע ס"ח סי' תרמ"ט סעיף ה:

לא ב מיי' פ"ז מהלכות לולב הלכה טו טוש"ע ס"ח סי' תרסב סעיף ג:

לב ג מיי' פי"ח מהל' ברכות הלכה ח ט ופ"ו מהלכות סוכה הל' יב סמג עשין מג טוש"ע ס"ח סעיף ג:

לג ד מיי' פ"ד מהלכות תפילין הלכה ז סמג עשין כה טוש"ע ס"ח סי' כה סעיף יב:

לד ה מיי' פ"ו מהל' סוכה הלכה יב סמג עשין מג טוש"ע ס"ח סי' תרמג סעיף ג:

לה ו מיי' פ"ג מהל' תענית הלכה ד סמג עשין ה טוש"ע ס"ח סי' תרעו סעיף ג:

לו ז מיי' שם טוש"ע שם סעיף ג:

לז ח מיי' טוש"ע שם סעיף ב:

לח ט מיי' פ"ו מהל' סוכה הל' יב סמג עשין מג טוש"ע ס"ח סי' תרמג סעיף ג:

לט י מיי' פי"ח מהלכות ברכות הלכה י:

ו) פסחים ז: [תוספ' ברכות פ"ו הט"ו], ב) סה ומנחות מב. [תוספתא שם פי"ד], ג) [מנחות מג.], ד) שבת כג. ע"ש, ה) רש"ל מ"ז, ו) ברכות מ., ז) רש"ל [ועי' רש"ל], ח) [ועי' תוס' מנחות מב: סד"ה ואלו],

תורה אור השלם

1. זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם בִּינוּ שְׁנוֹת דֹּר וָדֹר שְׁאַל אָבִיךָ וְיַגֶּדְךָ זְקֵנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ: דברים לב ז
2. בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: תהלים סח כ

הגהות הב"ח

(ו) רש"י ד"ה הרואה נר וכו' נכתב על ראיה הרשמועה:

הגהות הגר"א

[א] תום' ד"ה העושה. לעשות סוכה לעמו. נמחק וע"ל על עשיית סוכה:

רבינו חננאל

ומותבינן עלה דר' יוחנן מיהא מתניתא דקתני לולב שבעה וסוכה יום אחד. ומשני לולב שבעה בזמן שבית המקדש קיים, לולב יום אחד האידנא. סוכה תנאי היא, דתניא תפלין כל זמן שמניחן מברך עליהן דברי רבי, וחכמים אומרים אין מברך עליהן אלא שחרית בלבד. ור' יוחנן דאמר כרבי. ואע"ג דאמר רבה בר בר חנה הלכה כחכמים, לא עביד עובדא כשמעתיה, אלא כל אימת דמנח להו מברך. דבנן דבי רב אשי, כל אימת דהוו ממשמי בהו מברכי. אמר רב יהודה אמר שמואל מצות לולב כל ז'. ואף רב סבר מצות לולב כל ז', דאמר רב חייא בר אשי אמר רב המדליק נר חנוכה צריך לברך, ביום ראשון המדליק מברך ג' והרואה מברך ב' כו'. ור' יהושע בן לוי אמר יום ראשון מצות לולב, מיכן ואילך מצות זקנים, וכן אמר ר' יצחק. ת"ר העושה סוכה לעצמו אומר ברוך שהחיינו, נכנס לישב בה מברך לישב בסוכה. היתה עשויה אם יכול לחדש בה דבר מברך אחת מיד, שהחיינו. ואם לאו לכשיכנס בה מברך שתים. אמר רב אשי, רב כהנא מסדר להו לכולהו הני בירכתא אכסא דקידושא. ת"ר היו לפניו מצות הרבה אומר ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על המצוות, ר' יהודה אומר מברך על כל אחת ואחת. מדכתיב ברוך ה' יום יום, כל יום ויום תן לו מעין ברכותיו, כלומר אם היא שבת מברך ברכת שבת ואם יום טוב הוא מברך ברכת יום טוב. הכא נמי כל מצוה ומצוה תן לה ברכתה בפני עצמה. והלכתא כר' יהודה. אמר ר' זירא לא כמדת הק[ב"ה] מדת בשר ודם.

[א]העושה לולב לעצמו אומר ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה נטלו לצאת בו אומר ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת לולב ואף על פי שבירך עליו יום ראשון חוזר ומברך כל שבעה **העושה** סוכה לעצמו אומר ברוך שהחיינו וקיימנו ונכנס לישב בה אומר אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה וכיון שבירך יום ראשון שוב אינו מברך קשיא לולב אלולב קשיא סוכה אסוכה בשלמא לולב אלולב לא קשיא כאן בזמן שבית המקדש קיים כאן בזמן שאין בית המקדש קיים אלא סוכה אסוכה קשיא תנאי היא דתניא **[ב]תפילין** כל זמן שמניחן מברך עליהן דברי רבי וחכמים אומרים מברך אלא שחרית בלבד אתמר אביי אמר הלכתא כרבי ורבא אמר הלכתא כרבנן אמר רב מרי ברה דבת שמואל חזינא ליה לרבא דלא עביד כשמעתיה אלא מקדים וקאי ועייל לבית הכסא ונפיק ומשי ידיה ומנח תפילין ומברך וכי אצטריך זימנא אחרינא עייל לבית הכסא ונפיק ומשי ידיה ומנח תפילין ומברך ואנן נמי כרבי עבדינן **[ג]**ומברכין כל שבעה אמר מר זוטרא חזינא ליה לרב בפי דכל אימת דמנח תפילין מברך רבנן דבי רב אשי כל אימת דמשמשי בהו מברכי אמר רב יהודה אמר שמואל מצות לולב כל שבעה ור' יהושע בן לוי אמר יום ראשון מצות לולב מכאן ואילך מצות זקנים ורבי יצחק אמר כל יומא מצות זקנים ואפילו יום ראשון והא קיימא לן דיום ראשון דאורייתא אימא בר מיום ראשון אי הכי היינו דרבי יהושע בן לוי אימא וכן אמר רבי יצחק ואף רב סבר כל שבעה מצות לולב **[ד]**דאמר רבי חייא בר אשי אמר רב המדליק נר של חנוכה צריך לברך רבי ירמיה אמר הרואה נר של חנוכה צריך לברך מאי מברך אמר רב יהודה יום ראשון **[ה]**המדליק מברך שלש **[ו]**הרואה מברך שתים מכאן ואילך **[ז]**מדליק מברך שתים ורואה אחת ומאי מברך ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר (של) חנוכה והיכן צונו מלא תסור ורב נחמן בר יצחק אמר **[ח]**שאל אביך ויגדך **[ט]**(מאי ממעט זמן אימא ממעט נס נס כל יומא איתיה) רב נחמן בר יצחק מתני לה בהדיא אמר רב כל שבעה מצות לולב ת"ר העושה סוכה לעצמו אומר ברוך שהחיינו כו' נכנס לישב בה אומר ברוך אשר קדשנו כו' היתה עשויה ועומדת אם יכול לחדש בה דבר מברך אם לאו לכשיכנס לישב בה מברך שתים אמר רב אשי **[י]**חזינא ליה לרב כהנא דקאמר להו לכולהו אכסא דקדושא ת"ר היו לפניו מצות הרבה אומר ברוך אשר קדשנו במצותיו וצונו על המצות רבי יהודה אומר **[יא]**מברך על כל אחת ואחת בפני עצמה א"ר זירא ואיתימא רבי חנינא בר פפא הלכתא כרבי יהודה ואמר רבי זירא ואיתימא רבי חנינא בר פפא מ"ט דרבי יהודה דכתיב **[יב]**ברוך ה' יום יום **[יג]**וכי ביום מברכין אותו ובלילה אין מברכין אותו אלא בא לומר לך בכל יום ויום תן לו מעין ברכותיו הכא נמי בכל דבר ודבר תן לו מעין ברכותיו **[יד]**ואמר ר' זירא ואיתימא ר' חנינא בר פפא בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת בשר ודם כלי ריקן

מחזיק